

RENCĒNU ZIŅAS

2005. gada septembris – novembris **Nr. 43 (5)** Rencēnu pagasta informatīvais biļetens

PAGASTA PADOMĒ

Daudz kas no mums pašiem ir atkarīgs

Tuvojas svētki – Lāčplēša diena, Latvijas Valsts dibināšanas gadadiena. Tā kā šajā gadā rudens mūs lutina un devis iespēju savākt rudens ražu un izdarīt nepadarītos rudens darbus, tad mums būs iespēja izbaudīt svētkus. Esam pārdzīvojuši lielos rakšanas darbus, kurus veica „Lattelekom”, izveidojot jaunus tīklus un iekārtojot kabeļu kanalizācijas. Tagad Rencēni ir pieslēgti ciparu tīklam.

Šā gada 23. septembrī noslēgts līgums ar SIA „Remus” par ūdensvada un kanalizācijas tīklu sakārtošanu, kas sevī ietver ūdenstorni remontu ar bākas nomaiņu un attīrīšanas iekārtu un sūkņētavas pārbūvi. Būs atkal rakšana, būs pārtraukumi ūdensapgādē. Nākotnes vārdā pacentisimies būt iecietīgi un saprotoši. SIA „Remus” ir līgumā apliecinājis darbu nobeigumu 30. decembrī. Cerēsim, ka tas izdosies, jo tas ir saistīts ar ES līdzekļiem. 2006.gadā tāda pati ūdensapgādes un kanalizācijas sakārtošana paredzēta Lizdēnos. Ir noslēgts līgums par sporta zāles projektēšanu ar nobeigumu 2005. gada 20. decembrī, uzsākta ir teritorijas plānojuma izstrāde, pamatojoties uz esošās teritorijas plānojuma 1.redakcijas dokumentāciju. 2005. gada 12. novembrī būs plānojumu publiskās apspriešanas pirmā tikšanās.

Esam centušies nodrošināt visu pagasta iestāžu un struktūrvienību normālu darbību. Pilnībā nav atrisināts viss, kas saistīts ar Rencēnu alternatīvā bērnu dārza darbību. Nākamajā mācību gadā esam domājuši par lielākām izmaiņām pirmsskolas izglītības iestāžu

darbībā, bet konkrētāk par to runāsim nākamajā gadā, konsultējoties ar skolu valdes speciālistiem. Te noteikti neder pārsteidzīgi lēmumi.

Esam iesaistījušies par līdzdalību projektā e-Vidzeme. Tas dos iespēju piekļūt interneta tīklam pamatskolai un Lizdēnu bibliotēkai. Ja esmu pareizi sapratis, tad projekts tiks īstenots nākamajā gadā. Reizē ar to pagasta padome nolēma piedalīties projektā par publisko interneta punktu izveidošanu Rencēnu un Lizdēnu bibliotēkās, un tas, protams, saistās ar bibliotēku remontu.

Protams, liels prieks ir arī par mūsu uzņēmēju panākumiem. Visi lasījām un dzirdējām par koka rotaļlietām no Rencēniem un Peiču ģimeni. Ne mazāk patīkami, ka varēju piedalīties komisijā par jaunas modernas kūts pieņemšanu „Mareņos”. Mazliet klusāk tika parakstīts akts par dārzeņu pārstrādes ceha nodošanu ekspluatācijā Rencēnos, kuru uzbūvēja z/s „Mežiņi”. Tā ir liecība tam, ka pagasts attīstās, veidojas darba vietas un aug labklājība. Tas, protams, ir tikai daļējs risinājums. Mēs zinām, ka ne visi dzīvo pārtikuši un spēj īstenot visu iecerēto, bet jāatzīst, ka ļoti daudz kas ir no mums pašiem atkarīgs.

Svētkos vēlū visiem veselību, izturību. Svinēsim šos svētkus ar gaišām domām, mēs taču dzīvojam brīvā un neatkarīgajā valstī!

**Rencēnu pagasta priekšsēdētājs
Kārlis Sedvalds**

Pagasta padomes sēdē 2005. gada 19. oktobrī nolemtais:

- 1) izveidot projekta vadības grupu projekta „Ūdenssaimniecības sakārtošana Rencēnu ciemā”,
- 2) izsludināt teritorijas plānojuma publisko apspriešanu 2005. gada 12. novembrī pagasta padomes zālē,
- 3) pieņemt saistošos noteikumus par atkritumu apsaimniekošanu un nosūtīt Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas saskaņošanai, kas pēc tam tiks publicēti *Rencēnu Ziņās*,
- 4) izskatīt iesniegumi,
- 5) piešķirti pabalsti maznodrošinātajām ģimenēm.

Nākamā sēde notiks 2005. gada 23. novembrī.

POLICIJAS ZIŅAS

Par prettiesisku rīcību jāatbild arī nepilngadīgam

Jau pagājis pirmais brīvlaiks skolās, vairāk kā mēnesi darbojas jaunais Kriminālprocess, un Valmieras policijas pārvaldes Nepilngadīgo lietu dienesta speciālisti sadarbībā ar Kriminālpolicijas un ceļu policijas darbiniekiem, kā arī iecirkņu inspektoriem turpina lasīt lekcijas dažāda vecuma grupām akcijas „Drošības dienas skolās” ietvaros.

Apmeklējot jau lielāko daļu vispārīzglītojošo skolu, nākas secināt, ka informācija par nepilngadīgo tiesībām un pienākumiem, kā arī atbildību pret likumu jāskaidro ne tikai skolēniem, bet arī vecākiem, jo nereti, kad skolēns ir aizgājis uz mājām, vecāki nemaz neuzzina, ka skolā ir bijuši pārstāvji no policijas, kuri runājuši par nopietnām lietām, līdz ar to neapzinās, ar ko dažkārt riskē viņu bērni savā rīcībā. Jāuzsver arī tāds fakts, ka dažās skolās, diemžēl arī Rencēnu pamatskolā, visbiežāk policijas darbiniekiem lekcija jāiesāk ar elementāru uzvedības kultūras izskaidrošanu, kas iesākas ar skolas iekšējās kārtības noteikumu, pagastā pieņemto saistošo noteikumu ievērošanu, beidzot ar uzvedības kultūru plašākā sabiedrībā un uz ceļa, pārvietojoties kājām vai ar kādu citu transporta līdzekli.

Tad sāksim, vecāki, ar to, ka bērni līdz 14 gadu vecumam netiek saukti pie atbildības, taču par visu atbildat Jūs, t.i., vecākiem tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par bērna aprūpes pienākuma nepildīšanu (APK 173.p.).

Piemēram, ir bijuši vairāki gadījumi, kad bērns aiziet uz veikalu, nav līdz naudiņas, un izdomā, ka gribas kaut ko garšīgu, un, nevienam neredzot, paņem vairākas šokolādes tāfelītes un, nesamaksājot par tām, mēģina iznest no veikala, bet mēs taču visi zinām, ka gandrīz visi veikali ir nodrošināti ar videokamerām vai apsardzes darbiniekiem, un tādi mazi zagļēni tiek aizturēti un nogādāti policijā. Bet šis nav vienīgais gadījums, kad vecākiem sastāda protokolu – to var arī izdarīt, ja nepilngadīgie neprot skolā vai uz ielas uzvesties kārtīgi, ja aiztiek svešas mantas, ja lamājas necenzētiem vārdiem, mētā zemē papīrus, piesārņo apkārtni.

Jāatceras gan ir viens, ka likumdošana paredz - bērnam no 11 gadu vecuma var piemērot kādu no audzinoša rakstura piespiedu līdzekļiem. Kā tas notiek? Bērnam kā pieaugušajam cilvēkam kopā ar vecākiem jāierodas tiesā, kur atkarībā no tā, kāds ir likumpārkāpums, var piemērot brīdinājumu (to parasti izsaka tad, ja likumpārkāpums izdarīts pirmo reizi) vai nodot galvojumā vecākiem stingrai kontrolei, vai piemērot piespiedu darbus, piemēram, ja cietušajam sagādāti materiālie zaudējumi. Minēšu piemēru par kādu zēnu, kurš skolas teritorijā bija bez atļaujas paņēmis, t.i., nozadzis, velosipēdu un noturējis to pa vairākām kāpņutelpām 10 dienas. Liktenim

labpatikās, ka zēns ar šo pašu velosipēdu aizbrauca uz veikalu pēc saldējuma, kur savukārt bija arī zēns, kuram ritenis piederēja. Tātad zēns stājās tiesas priekšā, kur viņam piemēroja audzinoša rakstura piespiedu līdzekli – brīdinājumu.

Ja gadījumā iepriekš piemērotie audzinoša rakstura piespiedu līdzekļi nav veicinājuši uzvedības izmaiņas, tad nepilngadīgos var ievietot sociālās korekcijas iestādē – puīšiem tie ir Strautiņi Alūksnes rajonā, bet meitenēm – Naukšēni. Šajās sociālās korekcijas iestādēs var ievietot līdz trim gadiem, un mājās var tikt tikai uz pāris dienām par labu uzvedību. No 107 Nepilngadīgo lietu inspekcijas uzskaitē esošajiem (šis skaitlis katru dienu mainās!) bērniem 4 puīši atrodas Strautiņos un 2 meitenes – Naukšēnos.

No 14 gadu vecuma nepilngadīgos var saukt gan pie administratīvās, gan pie kriminālatbildības, tas ir, viņiem var piemērot jau nopietnākus soda veidus, piemēram, nosacītu brīvības atņemšanu vai, ja šajā nosacītajā laikā nepilngadīgais neprot uzvesties un izdara vēl kādus pārkāpumus, tad nosacīto brīvības atņemšanu var nomainīt jau pret reālo brīvības atņemšanu, t.i., Cēsu nepilngadīgo cietums.

Tātad šie visi nepilngadīgie nonāk NLI uzskaitē. Jaunākajam uzskaitē esošajam ir 6 gadi, kurš spēja savā vecumā izdarīt dzīvokļa zādzību, nozogot 100 latas un dārglietas. Aktuālais vecums likumpārkāpumu izdarīšanā ir no 12 –16 gadiem, tās pārsvarā ir zādzības, huligānisms, miesas bojājumu nodarīšana. Jāuzsver, ka aizvien biežāk savas attiecības jaunieši izskaidro, pielietojot fizisku spēku, gūstot dažādas pakāpes miesas bojājumus.

Ko tad isti nozīmē būt NLI uzskaitē? Mēs ierīkojam profilakses lietu – kurā atrodas informācija par nepilngadīgo, vecākiem, pārejiem ģimenes locekļiem, viņa draugiem, kā arī tiek fiksētas profilaktiskās pārrunas – nepilngadīgais nāk atskaitīties uz policiju. Tāpat nozīmīgas ir atsauksmes un raksturojums no skolas gan mācībās, gan ārpusklases pasākumos.

Nepilngadīgo no uzskaites noņem tikai tad, kad viņš ir sasniedzis 18 gadu vecumu, tas ir, kļuvis pilngadīgs, vai arī ja nepilngadīgais ir labojies, nav izdarījis nekādus pārkāpumus pēc tiesas sprieduma.

Laikā, kad arī pie mums aizvien vairāk tiek izdarīti dažādi likumpārkāpumi un noziedzīgi nodarījumi, gribētu tomēr vērst vecāku uzmanību uz to, ka Jūsu bērni ir mūsu jaunā paaudze pēc vairākiem gadiem, un nekādā gadījumā nejauksim demokrātijas jēdzienu ar visatļautību, ja vien mums jau ir vienalga, kas notiek ar mūsu valsti.

VRPP iec. insp. *Vineta Kaķe*

20.08.2005. Viļaka. "Abrenītei 20" jubilejas pasākumā.

*Gadi aizpalo, puķes uzdzied,
Aizvirpuļo lapu zeltā,
Sniegputēnos zūd un aiziet,
Skaistākos sirds glabā un patur.*

Vēja spārniem aizskrējuši pieci bagāti darba gadi ar koncertiem, izbraukumiem, festivāliem, kur no katra pasākuma iegūts saujam labu emociju, gaišu un radošu domu, ieceru savai darbībai – tas dod stimulu dziedāt, dejot un iegūt jaunus draugus.

„Rotas” saimē izveidojusies jauka tradīcija katru gadu aizbraukt ārpus Latvijas. Šogad divi jauki izbraukumi. Lieldienās – Pleskava ar silto pavasara sauli, raibām olām un īstu krievu tautas sirsnību. Slovākijas folkloras festivāls – ar vīnogu vīna degustāciju un neaizmirstamām sniegotām Tātru virsotnēm. Vasaras saulgrieži – atmiņā Jāņu zaļu smarža un ugunskuru burvība Naukšēnos, Rencēnos, Ēvelē. Jaukā sadančošana saimnieču dienā Valmieras pilsdrupās. Svētigais lietus Smiltēnē – Jāņkalna estrādē utt.

Ir visu gadu ražīgi strādāts, nav bijis laika kārtīgi atpūsties, kad jaunā darba sezona klāt. Smaržo tēja, kafija, un svece deg, izremontētas kultūras nama telpas un kultūras nama direktore aicina turpināt darbu jaunajā – jubilejas gadā.

Lai visur tiktu, lai visi mēs būtu etnogrāfiski pareizi saģērbti, sakām lielu paldies Rencēnu pagasta padomes priekšsēdētājam Kārlim Sedvaldam un deputātiem par atbalstu un sapratni, lai Rencēnu vārds skanētu gan Latvijas novados, gan ārpus tās robežās.

*Kas mums pašiem iekritis sirdī no
2005.gada darba sezonas?*

Lija Širava: „Man ļoti pie sirds gāja un ilgi paliks atmiņā Koņu dzirnavas, kas radija ļoti mājīgu kopības sajūtu. Jauka bija mūsu pagasta sievu darba un goda priekšautu izstāde. Kaut lietuss „vīruss” mūs bieži kaitināja, tas bija tīrais nieks. Ates dzirnavās bija jauki, tika atsaukti atmiņā senie darba tikumi un parašas. Gribētos, ka vairāk būtu šādas kopā saiešanas.”

KULTŪRA

Rasma Vītola: „Pašiem? Tas tak Slovākijas brauciens, karstasinīgo slovāku vietējie ansambļa dziedātāji un spēlētāji. Un vēl – septembra sākumā Alūksnes – Gulbenes mazbānīša 102 gadu jubileja un viesmīlīgie alūksnieši. 10.septembrī Jaunlaicene un Ates dzirnavas. Tās izjūtas nav pasakāmas vārdos... Jāredz, jādzird, jāizjūt.”

Gunta Biruma: „Tā kā es pirmo reizi devos koncertturnejā aiz valsts robežām, tad man tas bija fantastisks piedzīvojums. Visas piecas dienas kā viens mirklis. Visi pasākumi, kuros esam dziedājuši un dancojuši, bija brīnišķīgi, tādēļ izcelt kādu ļoti grūti.”

Dzintra un Modris Ulmaņi: „No visiem daudzajiem pasākumiem vislabāk patika brauciens uz Pleskavu un Ates dzirnavām, bet, protams, katrā ir kaut kas labs.

Līvija un Arvīds Einbergi: „Lieldienas Pleskā, Slovākija, Tātri.”

Irēna Garais: „Ogre mūs apmīloja ar Meteņa puteņa vērpētēm, Pleskava ar savu silto pavasara sauli un sirsnību, Slovākija ar sniegotām Tātru virsotnēm, Alūksne, Ate, Jaunlaicene – ar sakopto vidi, kultūru un cilvēku labestību. Katrs izbrauciens un koncerts ir kā balta pērle mūsu pelēcīgajā dzīvē.”

Novēlējums „Rotas” jubilejas gadam –

Lija Širava: „Novēlu, lai mums viss labi izdodas, lai mūsu kopa visam pieietu ar lielāko atbildības sajūtu. Vadītājam labu veselību un pret mums būt vēl stingrākai.”

Rasma Vītola: „Novēlu darboties un iesaistīt jaunus dalībniekus, lai mūsu pulciņš vairojas un lai tautasdziesma un dejas dzīvo visos mūsu pagasta ļaudīs.”

Gunta Biruma: „Es pa „Rotu” rotājos tikai trešo gadu, gluži neticami, ka tik jaunai, spraunai, enerģiskai „Rotai” jau 20. Lāčplēša spēku vadītājam, un tad tā lieta ies!”

Dzintra un Modris Ulmaņi: „Novēlam tādu pašu sparpu, izturību un satību, labu veselību!”

Līvija un Arvīds Einbergi: „Novēlam veselību, prieku, veiksmi un raitu soli!”

Irēna Garais: „Lai tautasdziesma, dejas un mūzika mūs vieno ar vēl stiprākām saitēm, lai Dievs dod labu veselību un mazliet veiksmes!”

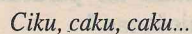
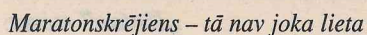
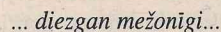
*Tai zemei vaig lietu
Un sauli, kas spīd,
Bet tam cilvēkam vaig sirdi,
Kam var uzticēties.*

„Rotas” saime

Sporta un atpūtas svētkos Rencēnos 2005. gada 17. septembrī

Pasākuma organizatoru vārdā
Dace Čilipāne un Mārīte Saulīte

(paldies fotoreportierim Jānim Krasovskim)

Kamēr lielie sporto, drusku jāiestiprinās...

Viņš!? ... ir jāvinnē!

Vai tiešām mērķtiecība?!

Draudzenītes...

Ak, no Dobeles miltiem? Mēli var norīt...

Kaimiņu būšana

Patikams brīdis – apbalvošana

Vitas komandas meistardarbs – pirms izlidošanas uz siltām zēmēm...

Daudzkrāsu varavīksne – Eiropas tautu valodas

Viņi kopj savu dzimto valodu. Stanislovs Sungaila, Inese Birzkope, Dace Ivanova, Martins Rasmusens Rencēnu pamatskolā

D.Kinas foto

Nākdami no dzimtās valodas, mēs kļūstam bagātāki un, to spodrinot, kopjam ētisko telpu ap sevi, tāpēc šogad Eiropas Valodu nedēļa Latvijā noritēja ar devīzi „Valoda – sabiedrības vienotāja” laikā no 19. – 26. septembrim.

Rencēnu pamatskolā 5. – 9. klašu skolēni pulcējās pasākumā, kurā abu sesto klašu skolēni pieteica sevi runas mākā, stāstot gan dzejas, gan prozas valodā par valodu kā kultūras vērtību, saņemot ieskaiti mācību priekšmetā. Viņi rakstīja arī savus dzejoļus, jo septembris taču vēl izskan ar Dzejas dienām un sasaucas ar Valodai veltītajām aktivitātēm: materiālu izstāde ar salīdzinājumiem par valodu, kurus veidojoši mūsu skolēni iepriekšējos gados, jaunrades darbi, interesanti valodas piemēri.

Ciemos uzaicinājām savas skolas absolventi Daci Ivanovu, kurai darba dienas aizrit Dānijas Kultūras institūtā Rīgā. Kopā ar viņu bija ieradies īsts dānis Martins Rasmusens, kurš Latvijā pirmo reizi bija nokļuvis jauniešu apmaiņas laikā un mūsu zemi iepazīnis Slampē; viņš filmēja pasākuma norisi, lai to aizvestu kā pierādījumu atpakaļ uz Dāniju. Dace pastāstīja par savu ceļu dāņu valodas apgūvē, jo Dānijā nodzīvojusi, strādājusi un mācījusies divus

gadus. Iepazinām dažādu vārdu izrunu, kas reizēm atgādina maza bērnu mēdīšanos. Uzzinājām par Dānijas kroņprinceses viesošanos Rīgā, saņēmām skaistas fotogrāfijas, atmiņā atsaucām H. K. Andersena 200. gadu jubileju un tai veltīto literāro pasaku konkursu, kurā piedalījāties arī mēs. Dace dāvināja dažādus materiālus un Andersena pasaku grāmatas, kā arī jaunāko disku ar dāņu tautas mūziku. Jautāta par jaukāko skolas gados pie mums, Dace nosauca Ziemassvētku sarīkojumus un jauno ugunsdzēsēju aktivitātes.

Otrs viesis bija indoeiropiešu valodu saimes baltu zara pārstāvis Stanislovs Sungaila, kurš dalījās prasmē apgūt savu dzimto lietuviešu valodu, kā arī stāstīja, kā iemācīties latviešu, krievu un vācu valodu, uzsverot kopīgo lietuviešu un latviešu valodā, pamatojot to ar piemēriem.

Mūsu skolas sporta pulciņa vadītājs krievu tautības pārstāvis Pēteris Skorohodovs runāja dzeju latviešu, krievu, ukraiņu un spāņu valodā. Spāņu valodu viņš apguvis divu gadu laikā, strādājot par burtlici Kubā. Viņam valodu apguvi veicinājuši ceļojumi gan kā izcilam sportistam, gan kā dejotājam TDA „Liesma” un TDA Autodarbinieku klubā Rīgā. Iepazīta Lietuva, Ungārija, Bulgārija, Armēnija, Somija, Ukraina, Baltkrievija, Igaunija un Krievija. Klausītājiem vajadzēja atminēt, kādās valodās viesi runāja.

Bet 26. septembrī Eiropas Valodu dienas noslēgumā Latvijā skolotāja Inese Birzkope piedalījās konferencē Rīgas Latviešu biedrības namā un vēroja Valodu karuseli Vērmanārzā, kur norisēja dažādu valodu priekšnesumi.

Konferencē izskanēja aicinājums katras tautas pārstāvim īpaši kopt savu dzimto valodu, lai tā kā varavīksnes tilts vieno pasaules un Eiropas tautas.

Inese Birzkope

Mūzikas pedagoga saknes Rencēnos

J. Rozītis 1923. g. Jelgavā

Mūzikas skolotāja Maija Maļikena, atgriezusies no semināra, iepriecināja ar Annas Līdumas grāmatu "Jūlijs Rozītis". Tā izdota Latgales Kultūras centrā Rēzeknē 2004. gadā. Tas noticis tāpēc, ka "Latvijas mūzikas pedagogijā ir daudz neatklātu lappušu, tādēļ ir labi, ja kādu izdodas atklāt un piepildīt," tā saka pētījumu veicēja un grāmatas autore. Un viņai tas ir izdevies; rencēniešiem būs iespēja iepazīt kādreizējo novadnieku, taču skolas Novadpētniecības muzejs aicina pagasta iedzīvotājus, kam ir saglabājušās atmiņas vai fotogrāfijas, vai vismaz zināmi Jūlija Roziša radnieki, pateikt par to muzeja vadītājam. Mēģināšu īsi pastāstīt pašu nozīmīgāko par pieredzes bagāto pedagogu.

Jūlijs Rozītis dzimis 1880. gada 25. novembrī Valmieras apriņķa Rencēnu pagasta "Salzemniekos". Burtnieku ev. lut. draudzes vizitācijas grāmatā rakstīts, ka Roziņu -Rozišu dzimta dzīvojuši Sauļu muižas "Danču" mājās. Jūlija tēvs salaulāts ar Annu Balodi. Rozišu ģimenē bijuši deviņi bērni, Jūlijs visjaunākais.

Mācīties zēns sācis vietējā skolā, bet kurā? Pēc tam Valmierā. Privāti mācījies spēlēt vijoli un klavieres pie kāda lauku puisi; interese uzzināt, kā sauc šo "pirmo skolotāju" mūzikā? Vēlāk jauniešs mācījies pie Emīla Dārziņa, kurš ieteicis turpināt izglototies

Karaliskajā konservatorijā Drēzdenē; to beidza kā komponists-dirigents. Pēc tam Pēterburgas konservatorijā ērģeļu klasi neizdodas absolvēt, jo iesaistījies 1905.-1906. gada revolucionārajā kustībā. Represija par šo aktivitāti – liegts materiālais atbalsts. Jauniešs neapmulst un daudz ko apgūst pašmācības ceļā. Viņš nokārto eksāmenu vācu valodā un saņem mājskolotāja apliecību, taču Latvijā piemērotu darbu neatrod, tāpēc dodas uz Sibīriju un Krasnojarskas reālskolā māca gan vācu valodu, gan mūziku, ir bibliotekārs, klases audzinātājs, pārzina audzināšanas un saimniecības darbus. Par šo pienākumu apzinīgu izpildi novērtēts ar algas paaugstinājumu un apbalvojumiem.

No svešuma sazinās ar dzimteni – sūta muzikālos sacerējumus. Pienākumi seko arvien jauni: klavierstundas, mūzikas konsultants vietējā teātrī, kordirigents, ērģelnieks. Kad iesaukts armijā, bijis rakstvedis. Jeņiseiskā uzraksta operu, mūziku bērnu izrādēm, kora un solo dziesmas, arī garīgo mūziku.

Piespiedu kārtā vadījis mācību līdzekļu darbnīcas fizikas-matemātikas nodaļu. Pēc Pirmā pasaules kara atgriezies Latvijā. Veicot visdažādākos uzdevumus, darbojies Madonā, Jelgavā un Rēzeknē. Visatsaucīgākie vārdi par Jūlija Roziša pedagogisko darbību teikti Rēzeknes Skolotāju institūtā, jo viņš ienesis "jaunas vēsmas Latgales novada skolotāju audzināšanā".

Kā izcils mūzikas pedagogs pēc Otrā pasaules kara iecelts par dziedāšanas mācības metodikas un mūzikas skolotāju Daugavpils Skolotāju institūtā un Pedagoģiskajā skolā. Kara laikā zaudējis visu iedzīvi.

1945. gadā Jūliju Rozīti uzņem Komponistu savienībā. Ģimenes dzīve apvīta noslēpumiem, jo nevienam par to nav stāstījis. Arhīvos ziņas ir nepilnīgas. Zināms, ka bijis precējies divas reizes. Pirmā sieva – Milda Leontīna (Vanaga). Rēzeknē un Daugavpilī pie viņa dzīvojuši māsa (atraitne Marija Āboliņa). Rēzeknē precējies otrreiz ar Annu Pauru, taču Daugavpils apgabaltiesas sprieduma norakstā uzzinām, ka šī laulība šķirta. Anna Paura dzīvo Austrālijā un nevēlas neko atcerēties (1999. gads).

No dzīves pa skudru taku devies 1952. gada 14. novembrī. Apglabāts Daugavpils Luterāņu kapos.

Inese Birzkope

MEŽSAIMNIECĪBA

Semināra tēma – vējgāzes

Lai mežu īpašnieki varētu vētras postījumus ātrāk likvidēt, Valsts meža dienests atļāvis izsniegt ciršanas apliecinājumus sanitārajām vienlaidus cirtēm (sanitārajām kailcirtēm) pēc aptuvenās platības ar noteikumu, ka meža īpašniekam izcirstā platība ir jāiestigo un jāuzmēra pēc koku izciršanas. Diemžēl daudzi īpašnieki pēc cirsmu izstrādes to ir aizmirsuši. Aicinām būt apzinīgiem un iesniegt izcirsto platību skices mežniecībā šogad līdz decembrim.

Pašlaik meža darbiniekiem aktuālākais ir meža atjaunošanas jautājums. Tiek apsekotas 2005. gadā obligāti atjaunojamās platības. Galvenais kritērijs ir tāds, lai atjaunojamā platība būtu izkopta. Neskatoties uz to, ka daļā mežaudzēs ir notikusi dabīgā atjaunošanās, audzes ir nekoptas un meža sardze nevar atdzīt platību par atjaunotu.

Šis nepadarītais darbs meža īpašniekiem draud ar sodu no 50 līdz 500 latiem. Šajā rudenī laika apstākļi ir labvēlīgi, lai veiktu meža kopšanu, tāpēc ir lietderīgi apsvērt, vai mežaudzi izkopt vai samaksāt sodu, iekļūt „melnajā” sarakstā un tik un tā mežaudzi izkopt.

Rencēnu mežniecība šā gada 8. novembrī rīkos semināru, tā galvenā tēma būs saistīta ar vējgāzēm. Skaidrosim, kā izvērtēt situāciju vētras bojātajās platībās pēc to izstrādāšanas. Mežu īpašnieki varēs uzzināt arī to, kā atjaunot šīs platības un kā saņemt ES struktūrfondu finansējumu vētras izpostīto platību atjaunošanai. Kā vienmēr būs iespējams noskaidrot arī visus citus ar mežu apsaimniekošanu saistītos jautājumus.

Rencēnu mežniecības mežzinis *M. Zariņš*

8. Rīgas grāmatu svētki

Rencēnu pamatskolas skolēniem izveidojusies tradīcija-piedalīties Rīgas Grāmatu svētkos. Šogad trešo reizi devāmies K. Valdemāra ielā 3 (bijusī Rīgas domes ēka), lai satiktos ar saviem uzticamākajiem draugiem – grāmatām, kur vienkopus pulcējās 37 izdevniecības.

Grāmatu dienas te noritēja laikā no 14. – 16. oktobrim, un tās rīkoja Latvijas Grāmatizdevēju asociācija sadarbībā ar Latvijas Grāmatlīguma asociāciju. Pirms pasākuma rakstījām vēstules konkursā „Grāmata – personības spoguļis”. Aktivākie rakstītāji izrādījās 12 abu sesto klašu skolēni: Elīna Hāne, Laura Mihailova, Lauma Glavecka, Ilona Pincere, Santa Borkovska, Kristīne Zameca, Elīna Zukure, Kristiāna Kalniņa, Gerda Biviņa, Aira Maļikena, Lizete Goha un Zanda Liepiņa. Savas domas par grāmatām vēstulēs izteica arī abas sestās klases audzinātājas: Zane Lapere un Agrita Buračevska.

Noslēguma pasākumu diena bija veltīta teātrim, domāta izklaidei un iespējai tikties ar aktieriem – rakstniekiem. Vispirms satikām Kārļa Skalbes pasakas „Kaķīša dzirnavas” tēlu atveidotājus Leļļu teātri. Viņi mūs iepazīstināja ar darba fragmentiem. Bija iespēja redzēt, cik izteismīgi runā un kustas aktieri, kā viņi vada uzticētās lelles. Zīmīgi, ka šo pasaku Intas Geilas Sipolnieces tulkojumā iepazīs franču bērni. Tulkotāja pastāstīja par savu veikumu un citēja pasakas fragmentus. Aktieris Rūdolfs Plēpis interesanti lasīja fragmentus no franču rakstnieka Žana Žaka Sampē, tulkota latviski, „Mazais Nikolā”. Viņš dalījās domās par aktieriem, teātri un skatītājiem, un grāmatu lasītājiem un iepazīstināja ar autobiogrāfisko grāmatu „Rīcu raču”, teikdams, ka „mūsdienās desas reklamē daudz biežāk nekā grāmatas”, tāpēc varējām vērot, ka pēc tikšanās ar grāmatas autoru daudz pasākuma apmeklētāju devās pie izdevniecības „Antēra” stenda, lai jauno grāmatu iegādātos. Rūdolfa Plēpja uzstāšanās mijās ar dziesmām, kas viegli līdz dziedamas gan bērniem, gan pieaugušajiem.

Pie bērniem ciemojās grāmatu tēls „Kaskabatis”, iznācis no Jāņa Rozes grāmatnīcas – aicināja piedalīties viņa izkrāsošanā. Apbalvoto vidū bija divas mūsu meitenes Elīna Zukure un Aira Maļikena. Latvijas Grāmatizdevēju asociācijas vadītāja Ingrīda Vāverniece analizēja vēstuļu konkursa darbus un kopā ar asociācijas izpilddirektori Daci Pugaču bija sarūpējusi grāmatu balvas visiem rakstītājiem. Šogad to skaits – 37 vēstules, 16 no Rencēniem. Vecākajiem konkursa dalībniekiem pāri astoņdesmit, un mēs bijām paši jaunākie. Bet tas jau ir iesākums ceļojumam grāmatu pasaulē.

Inese Birzkope

Izdevējs – Rencēnu pagasts. Atbildīgā – Vineta Kāge, tālr. 9120635

Par skaitļu un faktu pareizību atbild autori.

Salikta un iespiesta SIA «VALMIERAS TIPOGRĀFIJA LAPA».